

РЕШЕНИЕ

№ 39223

гр. София, 10.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 28.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7782** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК.

Образувано е по жалба на Р. Д. П., чрез адв. Г. срещу Ревизионен акт № Р-22221125003607-091-001/10.03.2026г., издадени от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение №719/28.05.2026г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

Според жалбоподателя РА е незаконосъобразен. Извършената ревизия на Р. Д. П. е в качеството му на физическо лице и той не е имал задължение да води и не е водил собствено счетоводство, поради което няма как да докаже в пълен обем към всеки един момент разходи и приходи за минали години. Административният орган изобщо не е отчетел обстоятелството, че в хода на ревизията не са установени никакви данни за извършване на търговска или друга дейност, която жалбоподателят да е укрил по някакъв начин. Напротив, установените с РА задължения по ЗДДФЛ са свързани единствено и само с липсата на представени доказателства от ревизираното лице, за които същото не е имало и законово задължение да съхранява. Ревизиращите органи изобщо не са проверили дадените при ревизията писмени обяснения от лицето по отношение на получените - сума от наследствен дял на леля му - Н. Й., в размер на 10 000.00 лв., както и наследство от баща му - Д. П., в размер на 7 000.00 щатски долара. В резултат, в РД и РА бланкетно е посочено, че лицето не е представило доказателства за изтеглени суми в брой от банкови сметки преди ревизираните периоди, а като начална разполагаема сума към 01.2019г. е отразена константната според органите при липса на декларирана наличност, а именно 5 000 лв. По отношение на включените в разходната част суми по фактури, за които е установено, че са включени в дневниците за продажби към СД по ЗДДС на трети лица, в т. ч. разходи за покупки от

„ЛР Хелт Енд Бюти Системс“ ЕООД, както и суми за куриерски услуги, извършени от „С.“ АД и „ЕКОНТ“ ЕООД следва да се има предвид, че още с жалбата срещу РА изрично е отбелязано, че в административната преписка не се съдържат никакви доказателства, че тези разходи са извършени именно от ревизираното лице. Недопустимо е, без да се извърши проверка при доставчиците, при която да се представят преки доказателства, че сумите са заплатени от Р. П., съответно че той е получател на доставките, тези суми да се признават за разход. Установените обстоятелства за извършените от ревизираното лице разходи през периодите 2019 г., 2020 г., 2021 г. имат пряко отношение към констатирания недостиг на парични средства през 2022 г. Редът по чл. 122 и следващите от ДОПК е приложен само за данъчен период 2022 г., но не и за останалите периоди. Ето защо тежестта на доказване за наличието на разход, извършен през останалите периоди, пада върху ревизиращите органи. Приходните органи не са извършили задълбочен анализ на представените доказателства от ревизираното лице, както и не са проявили в достатъчна степен процесуална активност по установяване на действително осъществилите се факти и обстоятелства, което е довело до съществени пропуски, отразили се пряко при извършената съпоставка на имуществото и доходите на лицето с извършените от него разходи.

Жалбоподателят в открито съдебно заседание се представлява от адвокат И.. Поддържа жалбата и моли да бъде уважена по аргументите, подробно изложени във нея. Претендира разноски по делото в размер 605,12 евро адвокатско възнаграждение и държавна такса. Ответникът се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град установява следната фактическа обстановка:

Със Заповед за възлагане на ревизия от 18.07.2025г. е възложено извършването на ревизия на Р. Д. П. за установяване на данъчни и осигурителни задължения: данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2019г. до 31.12.2024г.; задължителни осигурителни вноски за ДОО по Кодекса за социално осигуряване за периодите от 01.01.2019г. до 30.06.2025г.; задължителни осигурителни вноски за УПФ за периодите от 01.01.2019г. до 30.06.2025г.; задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване по Закона за здравното осигуряване за периодите от 01.01.2019г. до 30.06.2025г.

Срокът на ревизията е продължен до 31.12.2025г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад РД №Р-22221125003607-092-001 от 14.01.2026г. връчен електронно на 17.02.2026г., не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221125003607-091-001 от 10.03.2026г., издаден от С. Д. Д. - орган, възложил ревизията и Р. К. Т. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП Б. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 11.03.2026г. Установени са допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 6 199,19 лв. и задължителни вноски по ЗЗО в размер на 4 502,08 лв. На основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви в размер на 2 082,79 лв., от които 1 115,26 лв. за задължения за данък по ЗДДФЛ и 967,53 лв. за задължения за задължителни вноски по ЗЗО.

Предмет на оспорване в настоящото производство са установените допълнителни задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и лихви, общо 7 314,45 лв. Същите произтичат от констатирано несъответствие между стойността на имуществото на лицето и направените от него разходи и декларираните получени доходи за данъчен период 2022 г.

Р. Д. П. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ и на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 12 от същия закон е данъчно задължен за облагаемия доход, получен през данъчната

година от източници в България и чужбина. По данни от Търговския регистър е собственик на капитала, управител и или съдружник в редица дружества, описани на стр. 2 - 4 от ревизионния доклад и има регистрация като едноличен търговец с фирма „Б. - Р. П.“ с ЕИК[ЕИК]. Декларирал е, че ЕТ не извършва дейност.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане, ревизиращите са връчили на лицето искане за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221125003607-040-001/31.07.2025г. Изискана е информация и доказателства относно източниците и размера на доходите, притежавано недвижимо имущество, финансови активи, участия в търговски дружества, данни за открити банкови сметки и движение по тях, притежавани движими ценности и парични средства в брой и валута, вземания от трети лица, получени заеми и кредити, притежавани акции и дялове, размер на разходите за издръжка и живот, за обучения, почивки и пътувания извън страната. В отговор лицето е представило само декларация - съгласие за разкриване на банкова тайна. Във връзка с повторно връчено му искане са депозиран документи и са дадени писмени обяснения, описани в РД.

На основание чл. 47 от ДОПК и чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени искания за извършване на действия от други контролни органи, а именно: Столична община и общините в [населено място] и [населено място], дирекции „Местни данъци и такси“, до МВР отдел „Пътна полиция“, до МВР отдел „Български документи за самоличност“, до доставчиците на телекомуникационни и комунални услуги, до всички куриерски дружества, както и до търговските банки и дружествата за парични преводи.

Предвид констатирани обстоятелства по чл. 122. ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя е връчено уведомление по чл. 124. ал. 1 от ДОПК №Р-22221125003607-113-001 от 22.12.2025г., с което е уведомен за наличие на към хипотезата по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - налице са данни за укрита приходи или доходи, поради което данъчната основа за установяване на задължения за данък по ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 - 124а от ДОПК. Предоставена му е възможност в 14-дневен срок да представи доказателства и да вземе становище.

Лицето е заявило, че няма вменено от законодателството задължение да води счетоводна отчетност, поради което не може да посочи наличност от парични средства в брой в началото и края на отделните ревизирани периоди. Заявил е, че е разполагал с достатъчно средства и че е получил в брой суми, както следва:

- 10 000 лв. наследствен дял от продажбата на апартамент в С.,[жк], собственост на покойната му леля Н. Р. Й.;
- 7 000 щатски долара, получени след смъртта на баща му Д. Б. П.;
- 20 000 лв. наследствени парични средства от негова братовчедка К. Н. И., за която е полагал грижи по време на КОВИД епидемията и до смъртта ѝ. Посочил е, че е предоставял за ползване под наем недвижими имоти - негова собственост, находящи се в С. и А., и че е получавал доходи от пенсии и дивиденди, които е декларирал.

Ревизиращите са констатирани, че не са представени доказателства в подкрепа на твърдението за получени наследствени парични средства. Поради това при изготвяне на съпоставката на доходи и имущество и направени разходи, са приели, че наличните парични средства на лицето към 01.01.2019 г. са в размер на 5 000 лв. Вzeti са предвид и наличностите по банкови сметки за всяка отчетна година и движението по тях, информация за което е предоставена въз основа на подадена от жалбоподателя декларация - съгласие за разкриване на банкова тайна. Превизиране на разходите над доходите е констатирано само за данъчен период 2022 г.

При направената съпоставка на доходи и разходи към 01.01.2022г. са определени налични парични средства в брой 88 839,50 лв. По данни от банковите извлечения са признати налични

парични средства по банкови сметки в размер на 16 491,78 лв.

Установени са доходи общо 24 776,87 лв., в т.ч. 6 776,87 лв. от пенсия и 18 000 лв. от наем.

Установените разходи са в размер на 191 947,22 лв., в т.ч.: разходи за издръжка и живот в размер на 1 180,03 лв., формирани по данни за закупуване на стоки и услуги от доставчици, регистрирани по ЗДДС; разходи за платени комунални услуги /ел. енергия, топлоенергия, вода/ в размер на 2 645,59 лв.; разходи за придобиване на застроен поземлен имот с площ 832,00 кв. метра, находящата се в имота масивна жилищна сграда с площ 115,00 кв. метра и гараж с площ 30,00 кв. метра в [населено място], [улица] - общо за 186 294 лв.; разходи за платени данъци, такси и други публични задължения в размер на 942,63 лв.; разходи за медицински услуги в размер на 126,90 лв.; разходи за дарения в размер на 300 лв. и разходи за пътувания извън страната в размер на 458,07 лв.

При съпоставка на наличностите от парични средства в брой и по банкови сметки в началото и в края на периода и подучените доходи и направени разходи, е установено превишение на разходите над доходите, възлизащо на 62 659,14 лв. След като е взет предвид декларираният от жалбоподателя облагаем доход в размер на 2 280 лв. е определена обща годишна данъчната основа в размер на 64 939,14 лв. След приспадане на дължимите здравно осигурителни вноски, възлизащи на 667,29 лв. е формирана данъчна основа за облагане 64 271,94 лв. и дължим данък 6 427,19 лв. От същия е приспаднал деклариран и внесен от лицето данък, възлизащ на 228,00 лв. и е установен дължим данък над декларирания в размер на 6 199,19 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизионното производство е извършено от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Приложени са Заповеди за оправомощаване на С. Д. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за НАП, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК (Заповед №3-ТД-22-212/19.05.2025г. на директора на ТД на НАП С. и Заповеди №3-ЦУ-30-673/16.05.2025г. и №3-ЦУ-30-1051/17.07.2025г. на зам. изпълнителния директор на НАП, с които на основание чл.12, ал.6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата по чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК).

Неоснователно жалбоподателят счита, че липсват доказателства за наличие на основания по чл. 122, ал. 1 от ДОПК. Установено е, че Р. Д. П. е реализирал доходи, които не са декларирани, каквото е изискването на чл. 50, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ. Разпоредбата изисква местните физически лица да подават годишни данъчни декларации по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа. В резултат на това обосновано органите по приходите са приели, че е налице предпоставката по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно налице са данни за укрити доходи. Разпоредбите на чл. 122 - 124 от ДОПК регламентират издаването на РА при особени случаи, като осигуряват на ревизиращите правна възможност при наличието на определени обстоятелства и спазвайки определени законови изисквания да формират данъчна основа за облагане с преки или косвени данъци, към която да бъде приложена данъчната ставка. Съгласно чл. 124, ал. 1 от ДОПК, когато органът по приходите констатира наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 ДОПК, той уведомява ревизираното лице за това, че основата за облагане с данъци ще бъде определена по предвидения в чл. 122 от ДОПК ред и му предоставя срок за представяне на доказателства и за вземане на становище. В случая, това изискване е спазено, спазени са и законовите изисквания за определяне на публични задължения по реда на чл. 122 ДОПК. На лицето са предоставени възможности - чрез връчване на искания по реда на чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК и на уведомление по реда на чл. 124 от ДОПК, да представи документи във връзка с реализираните от него доходи, включително и доказателства за

направените разходи. Наличните такива са обсъдени и съобразени от органите по приходите. При определяне на данъчните основи за облагане с данък върху дохода и задължителните осигурителни вноски са взети предвид относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК.

Първото искане за представяне на документи и писмени обяснения е връчено на ревизираното лице на 05.08.2025г., като са изрично изброени документите, които следва да представи в 14 дневен срок отнасящи се за периода от 01.01.2019г. – 31.12.2024г., включително договори, документи за дарения или наследство, платежни документи, свързани с придобито или продадено недвижимо имущество, разписки, декларации, договори за получени парични заеми от финансово – кредитни институции или от трети лица през периода, справка за получени парични средства, включително доходи преди 2019г., които формират имуществото на лицето преди ревизията. В резултат, Р. Д. П. е представил с вх. № от 01.08.2025г. писмени обяснения и декларация за разкриване на банкова тайна, в които обяснения посочва, че тъй като е физическо лице и няма задължение да си води счетоводна отчетност, не може да информира органите на НАП, с каква наличност в брой е разполагал в началото и в края на всяка от ревизираните години. Преди ревизираните години посочва, че е разполагал със суми от 10000лв. - наследствен дял от продажба на апартамент в С., собственост на покойната му леля Н. Р. Й. и 7 000 щатски долара - наследство от баща му. Заявява и 20 000 лева наследство от братовчедка си, за която полагал грижи през Ковид кризата до смъртта ѝ. Не става обаче ясно през кои години са получени посочените суми, колко преди ревизията и дали действително е разполагал с тях към началото на ревизирания период 01.01.2019г. Няма приложени никакви доказателства в подкрепа на твърдението му, а и следва да се съобрази, че заявените като получени от братовчедката 20 000лева наследство са в рамките на ревизирания период. Повторно искане за представяне на документи и писмени обяснения му е връчено електронно на 22.12.2025г. На 09.01.2026г. е представил допълнителни обяснения, според които по банковите си сметки в О., Банка ДСК и У. Б. има постъпления от клиенти на счетоводната си фирма, които не разполагат със банкови сметки. Поради това дават парите на него за заплащане на задълженията им към бюджета, с парите плаща от тяхно име и за тяхна сметка данъчни и други задължения. Твърди, че е заплащал на клиентите си дивидент на собственика на капитала, на друг клиент е плащал задълженията към доставчици, получавал пари в брой от клиенти на счетоводната си кантора „Кантора Петров РД“ ЕООД, с които захранвал първо личната си сметка, а след това превеждал тези суми по банковата сметка на дружеството, тъй като счетоводната фирма нямала регистриран ЕКАФП, така избягвал и плащане на големи банкови такси, през своята банкова сметка плащал комуналните разходи на своите наематели и клиенти. Сред представените доказателства отново не се откриват такива, относими към твърденията за налични суми преди ревизираните периоди, а именно от 10000лв. наследствен дял от продажба на апартамент в С. и 7 000 щатски долара наследство от баща му. Поради това, правилно ревизиращият екип е приел, че посочените като налични преди 01.01.2019г. парични средства не са доказани и е заложил при изчислението на паричния поток стандартно приетата от НАП сума от 5000лева, която не се нуждае от доказване.

Едва с жалбата подадена в ТД на НАП на 23.03.2026г. срещу издадения му Ревизионен акт, с който са му определени задължения по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2022г., Р. Д. П. представя и се позовава за пръв път на договори за заем и разписки с три физически лица - негови заемодатели, сключени на 12.01.2022г. и 10.01.2022г. (другите два), както и разписки и декларации, че лицата са му предали средствата. Договорите за заем са частни документи, които нямат обвързваща материална доказателствена сила, нямат никаква достоверна дата, направени са нотариални заверки само на подписите на лицата в декларациите на 20.03.2026г., поради което правилно Директорът на Дирекция

„ОДОП“ не ги е ценил като оправдаващи установеното превишение на разходите над доходите на лицето през 2022г.

Също недоказано е заявеното, че платените комунални услуги общо в размер на 2 645,59 лв. за 2022г. не са собствени разходи на ревизираното лице, а са на негови клиенти и наематели, на които правел услуга. Доказателствената тежест в провежданото по този ред ревизионно производство е обърната, чрез законовата презумпция на чл.124, ал.2 от ДОПК. В производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. По тази причина, неоснователно е направеното в жалбата възражение, че приходните органи са били длъжни да проявят по-голяма процесуална активност по установяване на действително осъществилите се факти и обстоятелства, което било довело до съществени пропуски.

На следващо място жалбоподателят не доказва, че в разходната част на собствения му паричен поток са включени суми по фактури, за които е установено, че са вече включени в дневниците за продажби и справките-декларации по ЗДДС на други трети лица, такива установявания по делото липсват. Не представя в своя защита никакви договори за поръчка или пълномощни, дадени му от негови клиенти да заплаща техни данъчни задължения в качеството си на счетоводител и да ги представлява пред НАП, НОИ или доставчици. Информацията за платените чрез ПОС терминал или за куриерски услуги суми са представени в подробни извлечения от банковите сметки и в нагледни таблици, изготвени от куриерските фирми, като в тях платец и съответно получател е Р. Д. П. като физическо лице (лист 129 и сл. от административната преписка), поради което възражението по отношение на тези разходи е неоснователно. Освен това, от изготвените в РА баланси по данъчни години доходи/разходи за установяване на превишение, не може автоматично да се установи дали тези суми са действително включени, без назначаване на нарочна счетоводна експертиза, каквото искане в хода на съдебното производство не е правено. В решението си директорът на Дирекция „ОДОП“ твърди, че за нито една от ревизираните години, включително и спорната, няма включени отделни разходи, платени чрез ПОС терминал, а е отразено само движение по банкови сметки въз основа на банковите извлечения, предоставени от търговските банки, съгласно подписана от задължения субект декларация-съгласие за разкриване на банкова тайна.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, като при този изход на делото на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК, вр. с чл.37 от ЗПП, вр. с чл.25, ал.1 от НЗПП се дължи присъждане юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ евро.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 11-ти състав, на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Р. Д. П., чрез адв. Г. срещу Ревизионен акт № Р-22221125003607-091-001/10.03.2026г., издадени от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение №719/28.05.2026г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Р. Д. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: